

КРАЛЯТ-

Това е отговор приятен, мил.

Бъди ни равен в своя роден край!

Кралице, да вървим! Това любезно
и непринудено съгласие

на Хамлет, може само да ме радва.

И в чест на туй, когато кралят днес

да пие вдигне весела наздравица,

големият ни топ да възвести

на облаците; нека екне гръм

в небесните простори като отзвук

на земните гърмежи! Да вървим!

/Всички излизат, освен Хамлет./

ХАМЛЕТ-

Да можеше коравата ми плът

да се разтвори и стопи в роса!

Предвечният защо закон създал е

против самоубийството? О, боже!

Безплодно, гадно, блудкаво и плоско

за мене всичко в тоя свят изглежда!

По дяволите - пфу! - Градина пуста,

обрасла в бурени и тръне той е.

Дотам ли трябваше да стигне всичко?

Два месеца откакто е починал,

по-малко и от два: прекрасен крал,

пред него тоя тук е като сатир

пред Аполона - и с такваз любов

над майка ми трептеше; лъх студен

не даваше да й допре лицето.